

Ανοίγουμε τον απόρρητο φάκελο του Χαρίλαου Φλωράκη

Του **ΒΑΣΙΛΗ ΣΚΟΥΡΗ**
v.skouris@realnews.gr

Η Realnews φέρνει στο φως αδημοσίευτα κείμενα και φωτογραφίες από τη ζωή του ηγέτη του ΚΚΕ, που είχε στην κατοχή της η Ασφάλεια

Ο Χαρίλαος Φλωράκης, κορυφαίο ίσως πρόσωπο της Αριστεράς στη μεταπολεμική- πρωτίστως στη μεταπολιτευτική- Ελλάδα, διαθέτει με διαφορά τον μεγαλύτερο φάκελο στην Ασφάλεια. Για την ακρίβεια, είναι ο μόνος Έλληνας που διαθέτει όχι έναν, αλλά δύο (!) ογκώδεις φακέλους, που αναμένουν τους ιστορικούς του μέλλοντος να τους μελετήσουν και να εμπλουτίσουν τα γεγονότα που αφορούν πολύ δύσκολες και μελανές εποχές της χώρας, όπως ήταν ο εμφύλιος πόλεμος και η περίοδος πριν και μετά από αυτόν, η δικτατορία, ακόμα και τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, αφού οι παρακολουθήσεις -όπως προκύπτει από τα γεγονότα- εξακολουθούσαν να γίνονται!

Η Realnews φέρνει σήμερα κατ' αποκλειστικότητα στη δημοσιότητα αδημοσίευτα κείμενα και φωτογραφίες από τη ζωή του **Χαρίλαου Φλωράκη**, που είχε στην κατοχή της η Ασφάλεια. Επιστολές που λάμβανε ή έστειλε το ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ, έγγραφα της Ασφάλειας για τη δραστηριότητά του την εποχή εκείνη, αλλά και το βιογραφικό του όπως το συνέγραψε η Ασφάλεια.

Το γράμμα της φίλης

Φίλε, θα εκπλαγής ασφαλώς διαβάζοντας το γράμμα μου. Υστερα από 17 χρόνια σου ξαναγράφω.

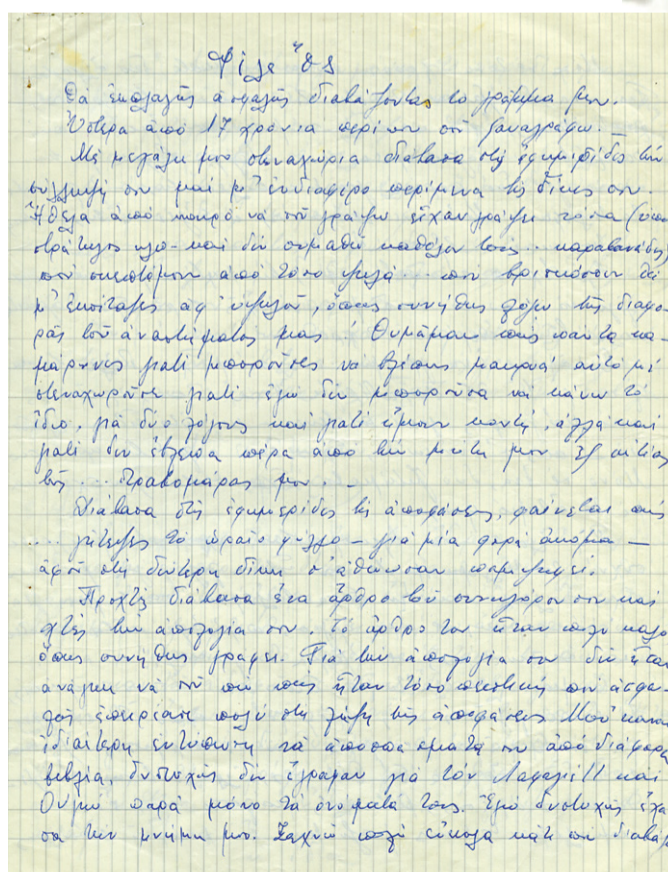
Με μεγάλη μου στενοχώρια διάβασα στις εφημερίδες την σύλληψή σου και με ενδιαφέρον περίμενα τις δίκες σου. Ηθελα από καιρό να σου γράψω, είχαν γράψει τόσα (υποστράτηγος κ.λ.π. και δεν συμπαθώ καθόλου τους... καραβανάδες) που σκεπτόμουν από τόσο ψηλά... πού βρισκόσουν θα μ' εκοίταζες αφ' υψηλού, όπως συνήθως, λόγω της διαφοράς του αναστήματός μας. Θυμάμαι πως πάντα καμάρωνες γιατί μπορούσες να βλέπης μακριά, αυτό με στενοχωρούσε γιατί εγώ δεν μπορούσα να κάνω το ίδιο, για δυο λόγους, και γιατί ήμουν κονητή, αλλά και γιατί δεν έβλεπα πέρα από την μύτη μου εξ αιτίας της στραβομάρας μου.

Διάβασα στις εφημερίδες τις αποφάσεις, φαίνεται πως... γοήτεις το ωραίο φύλλο -για μία φορά ακόμα- αφού στη δεύτερη δίκη σε αθώωσαν παμπηφεί.

Προχτές διάβασα ένα άρθρο του συνηγόρου σου και χτες την απολογία σου. Το άρθρο ήταν πολύ καλό, όπως συνήθως γράφει. Για την απολογία σου δεν ήταν ανάγκη να σου πω πώς ήταν τόσο πειστική που ασφαλώς επηρέασε πολύ στη λήψη της αποφάσεως. Μου 'καναν ιδιαίτερη εντύπωση τα αποσπάσματά σου από διάφορα βιβλία, δυστυχώς δεν έγραφαν για τον Λαφαγιέτ και Ουγκώ παρά μόνο τα ονόματά τους. Εγώ δυστυχώς έχασα την μνήμη μου. Ξεκνώ πολύ εύκολα κάτι που διαβάζω.

Μέσα σε τόσα χρόνια πόσα πράγματα δεν άλλαξαν. Για σένα δεν ξαίρω τίποτε, τι κάνει η μητέρα σου, παντρεύτηκες, έχεις παιδιά; το μόνο που έμαθα πως παντρεύτηκε η αγαπημένη σου αδελφή Σοφία, με την οποία για δυο φορές -για μια δουλειά της- μιλήσαμε στο τηλέφωνο. Μούκανε εντύπωση η ευγένειά της, η μνήμη της και η εξυπνάδα της.

Εγώ έχασα τον πατέρα μου, την μητέρα μου και παρ'

ολίγο να χάσω και το παιδί μου, ευτυχώς τώρα είναι αρκετά καλά. Είναι περίπου 12 χρόνων.

Θυμάμαι ένα γράμμα σου που μου είχες στείλει το καλοκαίρι του '36. Παραθερίζα. Ησουν στεναχωρημένος και μούγραφες γιατί πίστευες -κι αυτό ήταν αληθινό- πως σ' έννοιωθα, είχες ένα αλάθητο κριτήριο. Μόνο

σε ένα, δυο ζητήματα είχες πέσει έξω σχετικά με το άτομό μου.

Παρ' όλο που δεν βλεπόμασταν συχνά, δεν μούγραφες συχνά, τα τηλεφωνήματά σου ήταν λιγόλογα, μα και είχες δουλειά και δεν είχα τηλέφωνο σπίτι μου, για να με παίρνης σε ώρα αργίας, παρ' όλα αυτά πίστευα και πιστεύω πως σε ήξαιρα πολύ καλά.

Το μόνο σου ελάττωμα ήταν που ήσουν νευρικός, το δικαιολογούσες πως προερχόταν από το επάγγελμά σου. Θυμάμαι μια φορά που με περίμενες έξω από το Ωδείο, άργησα 5'. Θύμωσες, αλλ' ευτυχώς που ξεθύμωσες αμέσως, μούκανες μάλιστα και ένα... κοπιμέντο «πως μαζί μου δεν μπορεί κανένας να